HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מסוף הספר לתחילתו. למפרע: **וכל כך למה.** למה צריך לומר יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן: **שלא להוציא נעז על ספר תורה.** כשרואין אותו קורא פרשה שליטים על פה יהו סבורים שספר תורה חסר אותה פרשה: **מפני כבוד ציבור.** שיהו מלפין ודוממין לכך: **ונייחי אחרינא.** שיהא נגלל לפרשה שליטים: **משום פגמו וכו'.** שלא יאמרו חסר הוא: **ברכה שאינה צריכה.** שיהא צריך לחזור ולברך: **לתיקנה.** כמו שאנו אומרין אותן בתפלה: **מנו רבנן שאר הספרים.** השניה במשנה כך היא רוה תחיה בקשה מלפניך על עמך ישראל שצריכים להושע: **להראות חזותו לרבים.** להראות נויו של ספר תורה ותפארת בעליה שטרח להתנות במצוה שנאמר (שמות טו) זה אלי ואנוהו התנאה [a] לפניו במצות לובש ראה ספר תורה ראה בקלף ראה בדיו ראה בלבלר אומן ומערב יום הכפורים הגיאוס שם: **אין מעבירין על המצות.** ומתו דתימא הלי נמי תעבורי הוא שמגיח זו והולך לראות זו: **ומאי מצוה.** יש בראייתן יש כאן מצוה משום ברוב עם הדרת מלך: **קמ"ל.** דלאו מעבר הוא מאחר שאינו עסוק בה: **מתני' שבעה כבשים.** של מוסף הן בחומש הפקודים (במדבר כט): **ופר העולה.** נמי דמוסף עם תמיד של בין הערבים בטובילה חמישית: **גמ' הילי קאמר.** רבי עקיבא: **ותו פר העולה לרבי אליעזר דשייריה.** ולא מיירי ביה אימת עביד ליה והוא הדין נמי דאיכא לאקשויי אשעיר אלא ריש מילתא נקט: **אימורי חטאת.** דתנא באידך פירקין [b] נתנם במגס עד שיקטירם: **לא משכחת לה.** לסדר עבודת היום מתקנתא במשנתינו אלא משכחת לה מתקנתא לרבי אליעזר דתנא דבי שמואל דאיירי בכולהו או לרבי עקיבא דתוספתא שפירש שם את דבריו יפה. דברבי עקיבא לא גרסינן יצא ועשה: **עם תמיד של שחר.** בלבישה ראשונה שנאמר במוספי כל הרגלים מלבד עולת הבקר אלא מוספין עם עולת הבקר נעשית בסמוך להן וילמוד יום הכפורים מהם: **ואח"כ עבודת היום ואחר כך שעיר הנעשה בחוץ.** ואף על פי שהוא מן המוסף לא יכול להקדימו לעבודת היום לפי שנאמר [c] בו ושעיר חטאת אחד מלבד חטאת הכפורים למדנו ששעיר חטאת הפנימי קדמו:

ואחר

ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו. אין לפרש מסוף תרי עשר לתחילתו דאם כן אפילו מתחילתו לסופו נמי לא דהיינו בכדי שיפסיק התורגמן אלא מסוף הספר לגד מתחילתו כלל כלל לא: **ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים.**

[a] ובלבד שלא ידלג מסוף הספר לתחילתו: וגולל ספר תורה וכו'. [b] וכל כך למה כדי שלא להוציא לעז על ספר תורה: ובעשור של חומש הפקודים קורא על פה: אמאי נגלול וניקרי [c] אמר רב הונא בריה דרב יהושע אמר רב ששת [d] לפי שאין גוללין ספר תורה בציבור [e] מפני כבוד ציבור ונייתי אחרינא ונקרי רב הונא בר יהודה אמר [f] משום פגמו של ראשון וריש לקיש אמר [g] משום ברכה שאינה צריכה ומי חיישינן לפגמא והאמר ר' יצחק נפחא [h] ראש חודש טבת שחל להיות בשבת מביאין שלש תורות וקורין אחת בענינו של יום ואחת של ראש חודש (טבת) ואחת של חנוכה [i] תלתא גברי בתלתא ספרי ליכא פגמא חד גברא בתרי ספרי איכא פגמא: ומברך עליה שמונה ברכות: ת"ר [j] על התורה כדרך שמברכים בבית הכנסת על העבודה ועל ההודאה ועל מחילת העון כתיקנה ועל המקדש בפני עצמו ועל הכהנים בפני עצמן ועל ישראל בפני עצמן ועל שאר תפלה ת"ר [k] ושאר התפלה רנה תחינה בקשה מלפניך על עמך ישראל שצריכין להושע וחותם בשומע תפלה ואח"כ כל אחד ואחד מביא ספר תורה מביתו וקורא בו כדי להראות חזותו לרבים: הרואה כהן גדול כו' לא מפני שאינו רשאי: פשיטא מהו דתימא כדריש לקיש דאמר ריש לקיש [l] אין מעבירין על המצות ומאי מצוה [m] ברב עם הדרת מלך קמ"ל: **מתני'** אם בבגדי בוץ קורא קדש ידיו ורגליו [n] פשט ירד וטבל עלה ונסתפג והביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ויצא ועשה את אילו ואת איל העם ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה דברי ר' אליעזר רבי עקיבא אומר עם תמיד של שחר היו קרבין ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ [a] היו קרבין עם תמיד של בין הערבים [o] קדש ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל ועלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו [p] נכנס להוציא את הכף ואת המחתה קדש ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו [q] ונכנס להקטיר קטורת של בין הערבים ולהטיב את הנרות וקדש ידיו ורגליו ופשט [r] (וירד וטבל עלה ונסתפג) הביאו לו בגדי עצמו ולבש [s] ומלוין אותו עד ביתו ויום טוב היה עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקודש: **גמ'** איבעיא להו היכי קאמר עם תמיד של שחר היו קרבין ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים או דילמא הכי קאמר עם תמיד של שחר היו קרבין ופר העולה בהדייהו ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים ותו פר העולה לרבי אליעזר דשייריה אימת עביד ליה ותו בין לרבי אליעזר בין לרבי עקיבא אימורי חטאת אימת עביד להו אמר רבא לא משכחת לה מתקנתא אלא או לרבי אליעזר דתנא בדבי שמואל או לרבי עקיבא כדתוספתא דתנא דבי שמואל [t] רבי אליעזר אומר יצא ועשה אילו ואיל העם ואימורי חטאת אבל פר העולה ושבעת כבשים ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים רבי עקיבא דתוספתא מאי היא דתניא רבי עקיבא אומר [u] פר העולה ושבעת כבשים עם תמיד של שחר היו קרבין שנאמר [2] מלבד עולת הבקר אשר לעולת התמיד ואחר כך עבודת היום ואח"כ

מסורת הש"ס

[a] [סוטה מא.], [b] [שם ע"ש], [g] [ברכות לב. סוטה מא.], [d] מגילה כט:, [e] [סוטה מא.], [1] פתחים סד: [לעיל לב. (וש"נ)], [2] זאת היא גירסת ירושלמי, [3] [שבת קלג:], [4] [לעיל סז:].

תורה אור השלם

1. בָּרֶב עַם הַדְּרַת מֶלֶךְ וּבְאֶפְסַ לְאֹם מַחֲתַּת רָזוֹן:
משלי יד כח

2. מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת אֵלֶּה: במדבר כח כג

גליון הש"ם

גמ' מפני כבוד צבור. (שבת דף קלג) ומגילה [ל"ג ע"א] כל ע"ב וגיטין דף ס ע"א וסוטה דף לט ע"ב:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואח"כ עבודת כו' לפי שנאמר שעיר עזים אחד חטאת מלבד חטאת הכפורים:

הגהות הגר"א

[א] מתני' הנעשה בחוץ (היו קרבין) תפ"מ (ותוס' ד"ה ושעיר וכמ"ש): [ב] גמ' דתנא דבי שמואל רבי אליעזר אומר יצא ועשה כו'. נ"ב אבל ר' אליעזר דמתני' ס"ל כמ"ש בתוספתא ר' אליעזר אומר פר העולה ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של שחר דאמר ר' אליעזר אומר אבל ושבעת כבשים אינם אלא בין הערבים עם תמיד של בין הערבים ולדעת לכ"ע עם אילו ואיל העם האימורין קרבי וכירו אר"י זו דברי ר"מ וכ' עקיבא אבל אמר ר"ע אומר הרי אלו ר"ל עקיבא דתוספתא אלא אמר ר"ע אומר פר העולה ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של שחר ואילו ואיל העם ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה דברי ר' אליעזר אומר אבל ושבעת כבשים ושעיר הנעשה בחוץ עם תמיד של בין הערבים ר"ע אומר פר העולה ושבעת כבשים תמימים ושעיר כו' אלא אמר ר"ע אומר פר העולה ושבעת כבשים תמימים